

Byla C-128/05

Europos Bendrijų Komisija

prieš

Austrijos Respubliką

„Valstybės įsipareigojimų nevykdymas – Šeštoji PVM direktyva – Asmenų, įsisteigusių kitoje valstybėje narėje, tarptautinio transporto įmonės – Metinų apyvarta Austrijoje, mažesnė ar lygi 22 000 eurų – Supaprastinta procedūra apmokestinant PVM ir įjį renkant“

Sprendimo santrauka

Mokesčių nuostatos – Teisės aktų suderinimas – Apyvartos mokesčiai – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema – Speciali schema smulkiam verslui

(Tarybos direktyvos 77/388 18 straipsnio 1 dalies a punktas ir 2 dalis, 22 straipsnio 3–5 dalys ir 24 straipsnio 1 dalis)

Valstybė narė, leidusi joje neįsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims, vykdančioms keleivių vežimo veiklą šioje valstybėje narėje, nepateikti mokesčio deklaracijos ir nemokėti neto pridėtinės vertės mokesčio sumos, jei į šioje valstybėje narėje realizuota metinų apyvarta yra mažesnė nei tam tikra suma, laikant, kad šiuo atveju mokėtino mokesčio suma yra lygi atskaitytinai mokesčio sumai, o supaprastintos tvarkos taikymui nustatęsi sąlygų dėl minėto mokesčio nenurodymo sąskaitose faktūrose ar kituose joms lygiaverčiuose dokumentuose, nevykdė įsipareigojimų pagal Šeštosios direktyvos 77/388 dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo 18 straipsnio 1 dalies a punktą ir 2 dalį, taip pat pagal 22 straipsnio 3–5 dalis.

Tokia schema viršija valstybių narių įgaliojimus, kuriuos jos turi taikydamos Šeštosios direktyvos 24 straipsnio 1 dalį, nes ji nenustato „supaprastintos procedūros apmokestinant ir renkant mokestį“, bet atleidžia atitinkamas įmones nuo pareigos deklaruoti ir sumokėti pridėtinės vertės mokestį.

(žr. 27, 29 punktus ir rezoliucinę dalį)

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija)

SPRENDIMAS

2006 m. rugsėjo 28 d.(*)

„Valstybės įsipareigojimų nevykdymas – Šeštoji PVM direktyva – Asmenų, įsisteigusių kitoje

valstybėje narėje, tarptautinio transporto įmonės – Metin? apyvarta Austrijoje, mažesnė ar lygi 22 000 eur? – Supaprastinta procedūra apmokestinant PVM ir į ją renkant“

Byloje C-128/05

dėl 2005 m. kovo 18 d. pagal EB 226 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų nevykdymo,

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama D. Triantafyllou, nurodžiusi adresų dokumentams teikti Liuksemburge,

ieškovų,

prieš

Austrijos Respubliką, atstovaujamą H. Dossi, vėliau M. Fruhmann, nurodžiusi adresų dokumentams teikti Liuksemburge,

atsakovų,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas, teisėjai J.-P. Puissochet, A. Borg Barthet (pranešėjas), U. Løhmus ir A. Ó Caoimh,

generalinį advokatą E. Sharpston,

kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

susipažinęs su 2006 m. balandžio 27 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimas

1 Europos Bendrijų Komisija savo ieškiniu Teisingumo Teismo prašo konstatuoti, kad leidusi Austrijoje neįsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims, vykdančioms keleivinį vežimo veiklą šioje valstybėje narėje, nepateikti mokesčio deklaracijos ir nemokėti neto pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) sumos, jei į šioje valstybėje narėje realizuota metinė apyvarta yra mažesnė nei 22 000 eurų, laikant, kad šiuo atveju mokėtino PVM suma yra lygi atskaitytinai PVM sumai, o supaprastintos tvarkos taikymui nustačiusi sąlygą dėl minėto mokesčio nenurodymo sąskaitose faktūrose ar kituose joms lygiaverčiuose dokumentuose, Austrijos Respublika nevykdė įsipareigojimų pagal 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1, toliau – Šeštoji direktyva) 2, 6 straipsnius, 9 straipsnio 2 dalies b punktą, 17, 18 straipsnius ir 22 straipsnio 3-5 dalis.

Teisinis pagrindas

Šeštoji direktyva

2 Pagal Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 punktą PVM apmokestinamas bet koks prekių tiekimas valstybės narės teritorijoje už atlygą.

3 Pagal minėtos direktyvos 6 straipsnio 1 dalies pirmąją pastraipą „paslaugų teikimas“ – tai bet koks sandoris, kuris nėra prekės tiekimas, kaip apibrėžta 5 straipsnyje“.

4 Tos pačios direktyvos 9 straipsnio 2 dalies b punktas nustato, kad „transporto paslaugų suteikimo vieta yra laikoma vieta, kur vyksta transportavimas, atsižvelgiant į nuvažiuotus atstumus“.

5 Šeštosios direktyvos 17 ir 18 straipsniai nustato teisės į atskaitą, kuri yra PVM sistemos kertinis akmuo, atsiradimą, apimtį ir naudojimąsi reglamentuojančias taisykles.

6 Kaip numato 18 straipsnio 1 dalies a punktas, kad galėtų pasinaudoti teise į atskaitą, apmokestinamasis asmuo, kai atskaitoma vadovaujantis 17 straipsnio 2 dalies a punkto nuostatomis, privalo turėti pagal 22 straipsnio 3 dalį išrašytą sąskaitą faktūrą. Pagal to paties straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą „apmokestinamasis asmuo mokesčių atskaito iš visos per tam tikrą laikotarpį mokėtiną pridėtiną vertę mokesčio sumos atimdamas visą mokesčio sumą, kuri per tą patį laikotarpį jis įgijo teisę atskaityti, ir gali ta teise pasinaudoti pagal 1 dalies nuostatas“. (Pataisytas vertimas)

7 Šeštosios direktyvos 22 straipsnio 3, 4 ir 5 dalys numato atitinkamai sąskaitą faktūrą išrašymo sąlygas, periodinę deklaraciją pateikimo tvarką ir apmokestinamojo asmens pareigą pateikus kiekvieną periodinę deklaraciją sumokėti neto mokėtiną PVM sumą.

8 Minėtos direktyvos 24 straipsnis „Speciali schema smulkiam verslui“ 1 dalyje nustato:

„Valstybės narės, kurios dėl smulkaus verslo pobūdžio ir struktūros ypatumų gali susidurti su sunkumais, taikydamos įprastinę apmokestinimo schemą, turi teisę savo nustatytomis sąlygomis ir savo nustatytose ribose bei pasikonsultavusios, kaip numatyta 29 straipsnyje, taikyti supaprastintą procedūrą, pavyzdžiui, vienodą tarifą, apmokestinant ir renkant mokesčius, jeigu taip nebus sumažintas mokesčių“. (Pataisytas vertimas)

9 Be to, minėto 24 straipsnio 2-7 dalys leidžia valstybėms narėms išsaugoti arba įvesti PVM netaikymą arba jo laipsniškas lengvatas apmokestinamiesiems asmenims, kurių metinė apyvarta yra mažesnė nei 5 000 eurų.

Nacionalinės teisės aktai

10 Federacinio finansų ministro įsakymas, susijęs su apskaičiuojant atskaitytinas sumas taikomos vidutinės normos nustatymu tarptautinio keleivio vežimo veiklą vykdančioms užsienio įmonėms (BGBl. II, 166/2002, toliau – Finansų ministro įsakymas), nustato:

„1994 m. *Umsatzsteuergesetz* (Apyvartos mokesčio įstatymas), BGBl. 663/1994 (Federacinio įstatymo BGBl. I, 56/2002 redakcija) 14 straipsnio 1 dalies 2 punkto pagrindu yra numatyta:

1 straipsnis. Verslininkai, kurie nacionalinėje teritorijoje neturi nei gyvenamosios vietos (buveinės), nei pastovios gyvenamosios vietos ar veiklos vykdymo vietos ir kurių apyvarta apmokestinamuoju laikotarpiu pagal 1 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktus yra mažesnė nei 22 000 eurų, gali apskaičiuoti iš atsiktiną tarptautinio keleivio vežimo paslaugų naudojant ne Austrijoje registruotas motorines ir traukiamas transporto priemones gautos apyvartos atskaitytinas sumas pagal 1994 m. Apyvartos mokesčio įstatymo 12 straipsnį, taikydami vidutinį 10 % tarifą nuo minėtos veiklos gautos apyvartos (1994 m. Apyvartos mokesčio įstatymo 1 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktai), jei jie už minėtas paslaugas, susijusias su tarptautiniu keleivio vežimu, neišrašo sąskaitą faktūrą pagal 1994 m. Apyvartos mokesčio įstatymo 11 straipsnį.

2 straipsnis. Vidutinis tarifas kompensuoja visas atskaitytinas sumas, susijusias su 1 straipsnyje nurodytomis paslaugomis, susijusiomis su tarptautiniu keleivių vežimu.

3 straipsnis. Jei atskaitytina suma apskaičiuojama pagal 1 straipsnį, verslininkas yra atleidžiamas nuo pareigos vesti apskaitą pagal 1994 m. Apyvartos mokesčio įstatymo 18 straipsnio 2 dalies 5 ir 6 punktus.

4 straipsnis. Šis įsakymas taikomas kinoms operacijoms ir vykiams, vykusiems po 2002 m. kovo 31 dienos.“

Ikiteisminis procedūra

11 Komisija atitinkamai 2000 m. kovo 13 d. ir 2003 m. spalio 17 d. laiškais Austrijos Respublikai nusiuntė oficialų pranešimą ir papildomą oficialų pranešimą, prašydama pastarosios pateikti pastabas per dviejų mėnesių laikotarpį nuo paskutinio iš šių laiškų gavimo dienos.

12 Komisija, susipažinusi su Austrijos Respublikos atsakymu į minėtą laišką, 2004 m. liepos 9 d. priėmė pagrįstą nuomonę, nurodydama šiai valstybei narei per du mėnesius nuo jos gavimo imtis būtinų priemonių, kad ji būtų tinkamai atsižvelgta. Austrijos institucijos į minėtą pagrįstą nuomonę atsakė 2004 m. rugsėjo 6 d. laišku.

13 Komisija, manydama, kad atsakymas nebuvo patenkinamas, nusprendė pareikšti šį ieškinį.

Dėl ieškinio

Dėl bylos apimties

14 Komisija kaltina Austrijos Respubliką tuo, kad ji Finansų ministro įsakymu pažeidė Šeštosios direktyvos 2, 6 straipsnius, 9 straipsnio 2 dalies b punktą, 17, 18 straipsnius ir 22 straipsnio 3–5 dalis. Minėta valstybė narė grindžia visus savo gynybos argumentus minėtos direktyvos 24 straipsnio 1 dalimi.

15 Taigi, kaip generalinis advokatas tvirtino savo išvados 24–26 punktuose, ne visos Komisijos nurodytos nuostatos yra svarbios jos pareikšto ieškinio atveju. Iš tiesų Šeštosios direktyvos 2, 6 straipsniai, 9 straipsnio 2 dalies b punktas ir 17 straipsnis numato principus, pagal kuriuos turi būti taikomos šios direktyvos 18 ir 22 straipsniuose numatytos procedūros sąlygos. Tačiau Komisijos raštuose nėra nurodyta, kaip Finansų ministro įsakymas pažeidė principus, pagal kuriuos paslaugų teikimas yra apmokestinamas PVM (minėtos direktyvos 2 straipsnis); keleivių vežimas yra paslaugų teikimas (6 straipsnis); tarptautinio keleivių vežimo paslaugų suteikimo vieta yra nustatoma atsižvelgiant į nuvažiuotus atstumus kiekvienoje valstybėje narėje (9 straipsnio 2 dalies b punktas), o apmokestinamasis asmuo turi teisę atskaityti sumokėtą pirkimo PVM iš mokėtino pardavimo PVM, arba tam tikrais atvejais susigrąžinti pirkimo mokestį (17 straipsnis). Atvirkščiai, minėtu įsakymu diegta schema preziumuojamas visų šių principų taikymas. Tačiau gali būti, kad ji prieštarauja tos pačios direktyvos 18 ir 22 straipsnių nuostatoms, susijusioms su PVM nurodymu sąskaitose faktūrose, su jam reikalinga apskaita ir su deklaracijų pateikimu.

16 Todėl, jei Austrijos Respublikos pateikti gynybos pagrindai, kurie grindžiami tik Šeštosios direktyvos 24 straipsnio 1 dalies taikymu minėtai schemai, turėtų būti atmesti, galėtų būti konstatuoti tik Šeštosios direktyvos 18 straipsnio 1 dalies a punkto ir 2 dalies bei 22 straipsnio 3–5 punktų pažeidimai.

17 Komisijos pagrindimas apima tris pagrindinius argumentus, kuriais siekiama parodyti, kad Finansų ministro įsakymą nustatytai nukrypstančiai schemai negali būti taikoma Šeštosios

direktyvos 24 straipsnio 1 dalis. Pirmiausia ši schema taikoma ?mon?ms, kuri? metin? apyvarta Austrijoje mažesn? nei 22 000 eur?, o tai neatitinka šioje nuostatoje numatytos s?vokos „smulkus verslas“. Antra, Austrijos Respublika ne?rod?, kad tokia schema nelemia mokes?io sumažinimo. Galiausiai min?ta nuostata leidžia valstyb?ms nar?ms taikyti supaprastintas proced?ras, bet joms neleidžia visiškai netaikyti mokes?io atitinkamoms ?mon?ms.

18 Austrijos Respublika atmeta šiuos prieštaravimus tvirtindama, kad speciali? schem?, numatyt? Austrijoje ne?sisteigusiems verslininkams, kurie vykdo tarptautinio keleivi? vežimo veikl? ir kuri? metin? apyvarta yra mažesn? nei 22 000 eur?, apima Šeštosios direktyvos 24 straipsnio 1 dalis.

19 Siekiant ?vertinti ieškinio pagr?stum?, reikia patikrinti, ar Šeštosios direktyvos 24 straipsnio 1 dalies prasme Finans? ministro ?sakyme nustatyta schema gali b?ti laikoma nustatan?ia „supaprastint? proced?r? apmokestinant ir renkant mokest?“, jei ji sumažina mokest? ir jei ji taikoma tik „smulkiam verslui“. Šiuo atžvilgiu tam, kad min?ta nuostata b?t? netaikoma, pakanka to, jog schema neatitinka bent vieno iš ši? kriterij?.

D?l supaprastintos proced?ros apmokestinant ir renkant mokest?

Šali? argumentai

20 Komisija tvirtina, kad Finans? ministro ?sakyme nustatyta schema atleidžia atitinkamas ?mones nuo pareigos išrašyti s?skaitas fakt?ras, vesti PVM apskait?, tai pat v?liau j? deklaruoti ir sumok?ti. Kadangi keleivi? vežimui taikomas mokes?io tarifas yra 10 % ir leidžiama atskaityti tok? pat? procent?, tai lemia, kad, kaip teigia Komisija, mokestinis ?siskolinimas sumaž?ja iki nulio. Taigi tokia schema n?ra supaprastinta proced?ra apmokestinant PVM ir j? renkant; ji tolygi neapmokestinimui, kuris viršija tai, k? leidžia Šeštosios direktyvos 24 straipsnio 1 dalis.

21 Kalbant apie argument?, pagal kur? min?tos schemos nustatyta lengvata sudaro per didelio supaprastinimo formal? aspekt?, kuris tolygus neapmokestinimui, Austrijos Respublika teigia, kad Šeštosios direktyvos 24 straipsnio 1 dalis tam nenumato jokio apribojimo. Be to, ji tvirtina, kad ši nuostata suteikia didel? diskrecij?, susijusi? su vienodo tarifo ?vedimu ar kitomis supaprastintomis proced?romis apmokestinant PVM ar j? renkant smulkaus verslo atveju, ir šiuo klausimu nurodo 1988 m. liepos 12 d. Sprendim? *Direct Cosmetics ir Laughtons Photographs* (138/86 ir 139/86, Rink. p. 3937, 41 punktas).

Teisingumo Teismo vertinimas

22 Pirmiausia reikia pažym?ti, kad Šeštosios direktyvos 24 straipsnio 1 dalis pripaž?sta valstybi? nari? teis? taikyti speciali? schem? smulkiam verslui, tai yra bendros šia direktyva nustatytos schemos išimtis (šiuo klausimu žr. 1998 m. spalio 22 d. Sprendimo *Madgett ir Baldwin*, C?308/96 ir C?94/97, Rink. p. I?6229, 34 punkt?). Kaip ir kitos šios direktyvos 25 ir 26 straipsniuose numatytos specialios schemos, min?tame 24 straipsnyje numatyta schema turi b?ti taikoma tik tiek, kiek tai reikalinga jos tikslui pasiekti (šiuo klausimu žr. 2005 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *Jyske Finans*, C?280/04, Rink. p. I?10683, 35 punkt?). Be to, pagal nusistov?jusį teismo praktik? išimtis ar leidžianti nukrypti nuo bendrosios taisykl?s nuostata turi b?ti aiškinama siaurai (2001 m. sausio 18 d. Sprendimas *Komisija prieš Ispanij?*, C?83/99, Rink. p. I?445, 19 punktas ir 2004 m. liepos 15 d. Sprendimas *Harbs*, C?321/02, Rink. p. I?7101, 27 punktas).

23 Be to, priešingai nei tvirtina Austrijos Respublika, iš min?to sprendimo *Direct Cosmetics ir Laughtons Photographs* netur?t? b?ti darytina išvada, kad valstyb?s nar?s turi didel? diskrecij? pasirinkdamos supaprastintas apmokestinimo proced?ras, kurias jos nusprendžia ?tvirtinti PVM srityje. Iš ties? iš min?to sprendimo 41 punkto yra aišku, kad Teisingumo Teismas jame nagrin?jo

tik valstybės narės diskrecijos, kuri turi valstybės narės spręsdamos, ar priimti supaprastintas priemones pagal Šeštosios direktyvos 24 straipsnio 1 dalį, apimtį.

24 Finansų ministro įsakyme nustatyta schema atleidžia verslininkus, vykdančius tarptautinio keleivių vežimo veiklą ir atitinkančius tam tikrus reikalavimus, nuo pareigos vesti PVM apskaitą. Būdami atleisti nuo pareigos išrašyti sąskaitas faktūras, kuriose nurodomas PVM, šie verslininkai Austrijoje realizuotai apyvartai gali taikyti vidutinį tarifą, kuris yra lygus atskaitytinai sumai, bet šiuo atveju, vykstant susigrąžinimo procedūrai, jie negali remtis kitomis atskaitytinomis sumomis. Tokio atleidimo rezultatas yra tas, kad PVM nei deklaruojamas, nei sumokamas, ir to Austrijos Respublika negina.

25 Tačiau Šeštosios direktyvos 24 straipsnio 1 dalis numato, kad valstybės narės gali „taikyti supaprastintą procedūrą, kaip, pavyzdžiui, vienodą tarifą, apmokestinant ir renkant mokestį“. Iš šios nuostatos teksto negalima daryti išvados, kad jos gali visiškai atleisti smulkųjį verslą nuo pareigos mokėti PVM; apmokestinimo procedūros gali būti tik supaprastintos, tačiau neturi būti sudaryta galimybė aptariamą įmonę visiškai neapmokestinti PVM. Be to, tokio atleidimo, koks numatytas Finansų ministro įsakyme, atveju PVM yra nėra renkamas, vadinasi, nebekyla klausimas dėl „rinkimo procedūros“, net ir labai supaprastintos, kuri vis dėlto aiškiai nurodo minėtą nuostatą. Be to „vienodas tarifas“, pateiktas kaip supaprastintos apmokestinimo procedūros pavyzdys, parodo, kad pagal minėtoje nuostatoje numatytą schemą įmonės iš tikrųjų turi sumokėti PVM. Taigi sėvoka „supaprastinta procedūra“ negali apimti visiško neapmokestinimo PVM ir jo nesurinkimo.

26 Šis išaiškinimas patvirtina Šeštosios direktyvos 24 straipsnio 2–5 dalys, t. y. nuostatos, kurios aiškiai nurodo valstybių narių galimybes „netaikyti mokesčio“, nors šios frazės nėra šio straipsnio 1 dalyje. Tokios nuorodos nebuvimas reiškia, kad mokesčio netaikymas nėra viena iš supaprastintų apmokestinimo procedūrų, kurias valstybės narės gali įgyvendinti pagal minėtą 1 dalį.

27 Iš minėtų pastebėjimų yra aišku, kad Finansų ministro įsakymu nustatyta schema viršija valstybių narių įgaliojimus, kuriuos jos turi taikydamos Šeštosios direktyvos 24 straipsnio 1 dalį, nes ji nenustato „supaprastintos procedūros apmokestinant ir renkant mokestį“, bet atleidžia atitinkamas įmones nuo pareigos deklaruoti ir sumokėti PVM. Esant šioms aplinkybėms, nebereikia išnagrinėti kitų Komisijos argumentų pagrįstumo tam, kad, priešingai nei teigia Austrijos Respublika, būtų parodyta, jog minėta schema nepateisinama atsižvelgiant į minėtą nuostatą.

28 Todėl ši schema turi būti laikoma prieštaraujančia Šeštosios direktyvos nuostatoms.

29 Todėl reikia konstatuoti, kad leidusi Austrijoje neįsisteigusiesiems apmokestinamiesiems asmenims, vykdančioms keleivių vežimo veiklą šioje valstybėje narėje, nepateikti mokesčio deklaracijos ir nemokėti neto PVM sumos, jei į šioje valstybėje narėje realizuota metinė apyvarta yra mažesnė nei 22 000 eurų, laikant, kad šiuo atveju mokėtino PVM suma yra lygi atskaitytinai PVM sumai, o supaprastintos tvarkos taikymui nustačiusi sąlygą dėl minėto mokesčio nenurodymo sąskaitose faktūrose ar kituose joms lygiaverčiuose dokumentuose, Austrijos Respublika nevykdė įsipareigojimų pagal Šeštosios direktyvos 18 straipsnio 1 dalies a punktą ir 2 dalį, taip pat pagal 22 straipsnio 3–5 dalis.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

30 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašo. Kadangi Komisija prašo priteisti bylinėjimosi išlaidas ir Austrijos Respublika pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

1. **Leidusi Austrijoje neįsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims, vykdančioms keleivių vežimo veiklą šioje valstybėje narėje, nepateikti mokesčio deklaracijos ir nemokėti neto PVM sumos, jei ji šioje valstybėje narėje realizuota metinę apyvarta yra mažesnė nei 22 000 eurų, laikant, kad šiuo atveju mokėtino mokesčio suma yra lygi atskaitytinai mokesčio sumai, o supaprastintos tvarkos taikymui nustatę slygą dėl minėto mokesčio nenurodymo skaitose faktūrose ar kituose joms lygiaverčiuose dokumentuose, Austrijos Respublika nevykdo įsipareigojimų pagal 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių statymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas 18 straipsnio 1 dalies a punktą ir 2 dalį, taip pat pagal 22 straipsnio 3–5 dalis.**

2. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

3. **Priteisti iš Austrijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.

*Proceso kalba: vokiečių.